IX kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka**
(nr 44)
z dnia 10 grudnia 2020 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka (nr 44)

10 grudnia 2020 r.

Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka, obradująca pod przewodnictwem posła **Marka Asta (PiS)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

– rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (druk nr 732).

W posiedzeniu udział wzięli: **Michał Woś** sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami oraz **Stanisław Zakroczymski** ekspert instytutu Strategie 2050.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Paulina Gabor**, **Daniel Kędzierski** i **Anna Majewska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych oraz **Tomasz Czech** i **Piotr Podczaski** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Otwieram posiedzenie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka. Bardzo serdecznie witam przybyłych na posiedzenie państwa posłów. Witam reprezentującego Ministerstwo Sprawiedliwości pana ministra Michała Wosia uczestniczącego zdalnie i towarzyszącą panu ministrowi zastępcę dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Karnego, panią Katarzynę Naszczyńską.

Informuję, że posiedzenie zostało zwołane w trybie art. 198j ust. 2 regulaminu Sejmu przez marszałek Sejmu i będzie prowadzone z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej umożliwiających porozumiewanie się na odległość. Proszę członków Komisji o zalogowanie się do systemu i zarządzam głosowanie w celu stwierdzenia kworum na dzisiejszym posiedzeniu. Wobec tego proszę o naciśnięcie dowolnego przycisku w celu stwierdzenia kworum. Tradycyjnie głosowanie pozostanie przez jakiś czas otwarte.

Porządek dzienny obejmuje rozpatrzenie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego z druku nr 732. Pierwsze czytanie odbyło się w dniu wczorajszym. Marszałek Sejmu wyznaczyła termin na przedstawienie sprawozdania przez Komisję na 14 grudnia, ale korzystając z wolnego terminu, mamy posiedzenie dzisiaj, abyśmy w przyszłym tygodniu nie musieli zwoływać w tym celu posiedzenia Komisji.

Przechodzimy do realizacji porządku dziennego. Czy przed przystąpieniem do procedowania pan minister chciałby powiedzieć kilka ogólnych uwag?

Sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Michał Woś:

Panie przewodniczący, dziękuję, ale projekt spotkał się z powszechną przychylnością, więc myślę, że jeżeli będą szczegółowe pytania, to wtedy będziemy do dyspozycji.

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Okej. Dziękuję bardzo, panie ministrze. Biuro Legislacyjne?

Legislator Tomasz Czech:

Przy poszczególnych jednostkach.

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Przy poszczególnych jednostkach. Dobrze. Przystępujemy zatem do rozpatrzenia projektu. Czy są uwagi do tytułu ustawy? Uwag nie widzę, przechodzimy zatem do art. 1. Czy są uwagi do zdania wstępnego w art. 1?

Legislator Tomasz Czech:

Jeżeli chodzi o pkt 1… Rozumiem, że będziemy iść poszczególnymi zmianami?

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Tak, ale pytam o zdanie wstępne.

Legislator Tomasz Czech:

Dobrze. To nie ma.

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Nie ma. Teraz jest zmiana pierwsza. Czy są uwagi do zmiany pierwszej?

Legislator Tomasz Czech:

Panie przewodniczący, w trybie roboczym kontaktowaliśmy się z rządem, jeżeli chodzi o przedłożenie, aczkolwiek mamy pewne wątpliwości co do tego projektu. Nie mamy konkretnej propozycji, ale chcielibyśmy zadać pytanie. Rząd mógłby odpowiedzieć i rozjaśnić, ponieważ jest to dość trudny projekt.

Jeżeli chodzi o zmianę pierwszą dotyczącą kwestii związanych z tym, że pewne przepisy k.p.k. będą stosowały się do osób, co do których nie do końca jasne jest to, czy są małoletnie, czy nie są małoletnie, a ewentualnie istnieje uzasadnione przypuszczenie, że takimi małoletnimi są, mamy pytanie o to, jak będzie wyglądała procedura dotycząca zastosowania tego przepisu. Wydaje nam się, że jest oczywiste, że zwykle jest tak, że przy konkretnym zastosowaniu określonej instytucji w k.p.k kwestia związana m.in. z wiekiem jest badana przez sąd. Jeżeli sąd nie ma dowodów na to, że określona osoba jest dorosła, wtedy ewentualnie może zastosować przepisy dotyczące małoletnich.

O co chodzi w tym przepisie? Czy procedura ma wyglądać tak, że najpierw sąd spróbuje ustalić wiek pokrzywdzonego i jeżeli dalej nie ma dowodów na to, że pokrzywdzony ma określony wiek, wtedy sąd musi zebrać kolejne dowody, które wskazywałyby na uzasadnione przypuszczenie, że taka osoba jest małoletnia? Jak taka procedura będzie wyglądała? Dziękuję.

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Proszę bardzo, panie ministrze.

Sekretarz stanu w MS Michał Woś:

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący. W pierwszej kolejności trzeba wyjaśnić, do jakiej sytuacji ten przepis się odnosi. Odnosi się do sytuacji, w której jest pierwsze zetknięcie z osobą, która może wyglądać na małoletniego, a nie ma żadnych dokumentów, nie możemy sprawdzić, w jakim jest wieku i nie da się usunąć tych wątpliwości. Wówczas jest uzasadnione przypuszczenie. Tutaj mowa o sądzie. Oczywiście sąd będzie miał zastosowanie, ale na dużo późniejszej, ewentualnej procedurze. Chodzi tutaj głównie o przypadki, kiedy np. Straż Graniczna zatrzymuje nielegalnych imigrantów i nie jest w stanie ustalić, czy ten ktoś ma 17,5 roku czy 18,5 roku.

Mówimy o tym, żeby Wysoka Komisja i szanowni państwo posłowie wiedzieli, o czym mowa. Przepis jest skonstruowany tak, że nam, Ministerstwu Sprawiedliwości, stronie rządowej, wydaje się wystarczająco precyzyjny. Mamy tutaj dwa punkty. Pierwszy dotyczy tego, czy mamy wątpliwości, których nie da się usunąć. Skoro nie ma dokumentu, nie ma innych możliwości sprawdzenia, nie da się ich usunąć. Mamy też drugą przesłankę: „zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że jest on małoletni", czyli jeżeli nie usuwamy dokumentów, wówczas osoba, która ma pierwszy kontakt, może mieć to uzasadnione przypuszczenie, no właśnie, na podstawie wyglądu, wieku, oceny kogoś towarzyszącego itd. W naszej ocenie procedura ta jest więc wystarczająca i nie ma potrzeby dalszego uszczegółowiania, nie chciałbym użyć słowa: komplikowania, więc powiem: uszczegółowiania tego przepisu.

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Dziękuję, panie ministrze. Czyli co, panie mecenasie?

Legislator Tomasz Czech:

Dobrze, jeżeli rząd nie widzi tutaj problemu, jeżeli chodzi o zastosowanie tego przepisu, to nie będziemy zgłaszać uwag.

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

W takim razie przechodzimy do zmiany drugiej. Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi do zmiany drugiej?

Legislator Tomasz Czech:

Jeżeli można. Jeżeli chodzi o zmianę drugą, też mamy pewne wątpliwości. Pierwsza rzecz dotyczy kwestii związanej z tym… Jak rozumiem, przepis ten ma dotyczyć nie tylko małoletnich pokrzywdzonych, ale wszystkich pokrzywdzonych. Dyrektywy wymagają tego, żeby taki przepis był zawarty, więc gdyby w trybie roboczym zostało to wyjaśnione…

Mamy kilka wątpliwości. Pierwsza rzecz dotyczy kwestii związanej ze zdaniem pierwszym, gdzie wskazujemy, że „organ prowadzący postępowanie (…) ustala okoliczności sprawy, w szczególności dotyczące właściwości i warunków osobistych pokrzywdzonego, a także rodzaju i rozmiaru ujemnych następstw przestępstwa". O ile nie mamy wątpliwości co do wyciągnięcia przed nawias „właściwości i warunków osobistych pokrzywdzonego", o tyle chcemy zapytać, dlaczego zostały tutaj wyciągnięte przed nawias również „rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa".

Wiemy, że przy okazji ustalania okoliczności sprawy sąd bierze pod uwagę różne okoliczności, nie tylko kwestie związane z właściwością i warunkami osobistymi pokrzywdzonego, co tu akurat jest uzasadnione, bo ma to dotyczyć m.in. oświadczenia pokrzywdzonego, ale dlaczego jest tutaj rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, a nie znalazły się inne okoliczności? Czy wynika to z przepisów dyrektywy i z tego, że akurat to w jakiś sposób musi być wyraźnie wskazane w przypisie, czy z czegoś innego? To jest pierwsza uwaga. Może będę je zgłaszał po kolei.

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Proszę, panie ministrze.

Sekretarz stanu w MS Michał Woś:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, rzeczywiście w pierwotnej wersji projektu nie było to wyciągnięte przed nawias. W szczególności nie były wskazane rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa. Była natomiast uwaga kancelarii pana premiera, Departamentu Spraw Europejskich, od pana ministra Szymańskiego, wskazująca, że odzwierciedli to treść dyrektywy w sposób bardziej właściwy i precyzyjny. Z naszej strony nie ma wielkiego parcia na to, żeby pozostawić to w takim kształcie, natomiast specjaliści uważają, że lepiej to odzwierciedli nasz obowiązek implementacyjny.

Legislator Tomasz Czech:

Dobrze. Kolejna uwaga, związana z tym samym oświadczeniem, to pytanie, czy wyraźnie badali państwo wszystkie przepisy, które są w pierwszym zdaniu tego przepisu. Czy za każdym razem oświadczenie to może być zastosowane do tych przepisów, tak jak np. w przypadku art. 299a § 1, gdzie jest kwestia związana z tym, że pokrzywdzony może zgłosić chęć, żeby w czynnościach brała udział inna osoba? Czy w tym przypadku takie oświadczenie jest potrzebne? W którym momencie będzie ono wkładane? To jest pierwsza rzecz. To jest oczywiście przykład jednego z przepisów, które są wymienione.

Druga rzecz: Jeżeli chodzi o ostatnie zdanie przepisu i o to, że organ bierze pod uwagę oświadczenie pokrzywdzonego, po co to zdanie jest? Czy to zdanie jest w ogóle potrzebne? Wydaje mi się, że jeżeli nadajemy pokrzywdzonemu uprawnienie, wtedy organ powinien brać pod uwagę takie oświadczenie. Czy tutaj takie doprecyzowanie jest potrzebne?

Trzecia rzecz: Czy nie trzeba znowelizować również art. 30 k.p.k., który mówi o pouczeniach dla pokrzywdzonego przed określonymi pierwszymi czynnościami? Czy tutaj, gdzie ewentualnie jest jakieś uprawnienie pokrzywdzonego, nie powinno znaleźć się pouczenie o jego uprawnieniu również w art. 300 k.p.k.? Dziękuję.

Sekretarz stanu w MS Michał Woś:

Odpowiem po kolei na wszystkie trzy pytania. Tak, wszystkie przepisy zostały przeanalizowane. Co do samego oświadczenia, sytuacja jest podobna, czyli oczekiwania kancelarii pana premiera i ministra ds. europejskich… Podobnie jest ze zdaniem o tym, że organ bierze na siebie oświadczenie pokrzywdzonego. Gdyby Biuro Legislacyjne i posłowie

uznali, że zdanie to nie jest potrzebne, oczywiście nie będziemy twardo tego bronić, ale tutaj specjaliści uznali, że lepiej odzwierciedli to treść dyrektywy.

Legislator Tomasz Czech:

Oczywiście nie będziemy się upierać, aczkolwiek jest to wątpliwe. Tak że jeżeli chodzi o drugi punkt, nie mamy już uwag.

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Dobrze, dziękuję. Drugi punkt został zatem rozpatrzony. Mamy propozycję poprawki po zmianie drugiej. Proszę bardzo, pani poseł Hanna Gill-Piątek.

Poseł Hanna Gill-Piątek (niez.) – spoza składu Komisji:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, szanowna Komisjo, panie ministrze, poprawki, które proponujemy, omówię je łącznie, polegają na dodaniu w art. 1 zmiany trzeciej, czwartej i piątej. Chodzi o podwyższenie wieku osoby z 15 do 18 lat, by była przesłuchiwana w przyjazny sposób. Od razu powiem, że zmiany te mają duży związek z prawodawstwem europejskim, więc są adekwatne i na miejscu. Mogę zaraz oddać głos naszemu ekspertowi, żeby to wyjaśnił.

Pierwsza poprawka polega na tym, żeby osoba niepełnoletnia do 18. roku życia była przesłuchiwana w przyjaznych warunkach, mówiąc najprościej. Druga poprawka mówi o dodaniu fakultatywnej możliwości przesłuchania w specjalnych warunkach powyżej 18. roku życia. Chodzi tutaj o osoby w wieku tuż powyżej 18 lat, które w tej chwili muszą np. stawać naprzeciwko sprawcy przestępstwa i odpowiadać na sali sądowej, a z powodu młodego wieku nie zawsze są na to gotowe. Fakultatywność, która była do 18. roku życia, przesunęłaby się powyżej.

Trzecia poprawka dodająca zmianę piątą w art. 1 dotyczy, analogicznie, świadka, a nie pokrzywdzonego, czyli dotyczy bezpiecznego, przyjaznego przesłuchiwania niepełnoletnich świadków do 18. roku życia, z tym że tutaj również poprawka uzupełnia pewien brak, który naszym zdaniem występuje w prawie. Wcześniej chodziło o przestępstwa popełnione z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej lub określone w rozdziałach XXV i XXVI, natomiast jeżeli chodzi o pokrzywdzonych, był to jeszcze rozdział XXIII, który proponowalibyśmy tutaj dodać, bo są to przestępstwa przeciwko wolności, takie jak np. handel ludźmi. Nie jest więc zrozumiałe, dlaczego tylko osoby pokrzywdzone małoletnie, a nie małoletni świadkowie, mogą być tutaj przesłuchiwani. Na przykład brat i siostra mogliby być świadkiem takiego przestępstwa.

Jeżeli chodzi o dodatkowe wyjaśnienia na temat związku z prawem europejskim, może ich udzielić pan Stanisław Zakroczymski z instytutu Strategia 2050.

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Nie wiem, czy jest to konieczne. Panie ministrze, najpierw niech do propozycji tych poprawek odniesie się strona rządowa. Proszę bardzo, pan minister Michał Woś.

Sekretarz stanu w MS Michał Woś:

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący. Oczywiście zapoznamy się z tymi poprawkami. One mogą być ciekawe. W tej chwili istnieje fakultet, co oznacza, że prowadzący sąd albo inne organy mogą uznać, że osoby w innym wieku też należy przesłuchiwać w szczególnych warunkach. Na tyle, na ile się z nimi zapoznaliśmy, poprawki te wprowadzałyby obligatoryjność. Zdaje się natomiast, że niestety przekracza to zakres przedłożenia, tzn. zmiana k.p.k. w zakresie, jaki został przedłożony Sejmowi pod obrady Wysokiej Komisji, jest w pewnym ograniczonym zakresie. Zaproponowane poprawki i przepisy nie odnoszą się bezpośrednio do tego zakresu. Na tym etapie mogłoby to rodzić konstytucyjne wątpliwości. Bardzo dziękuję.

Poseł Hanna Gill-Piątek (niez.) – spoza składu Komisji:

W takim razie poproszę, panie przewodniczący, o możliwość dodatkowego wyjaśnienia, ponieważ poprawki te są poparte na badaniach instytutu Dajemy Dzieciom Siłę, finansowanych zresztą przez państwa ministerstwo, Ministerstwo Sprawiedliwości. Na chwilę oddam głos panu Stanisławowi Zakroczymskiemu, żeby wyjaśnił to, że są one zgodne z zakresem przedłożenia.

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Pani poseł, głos oddaje przewodniczący.

Poseł Hanna Gill-Piątek (niez.) – spoza składu Komisji:

Przepraszam. To poproszę pana przewodniczącego o umożliwienie uzasadnienia.

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Proszę bardzo.

Ekspert instytutu Strategie 2050 Stanisław Zakroczymski:

Panie przewodniczący, dziękuję za tę możliwość. Chciałem powiedzieć, również dziękując panu ministrowi za zainteresowanie, bo, jak wyraził się pan minister, poprawki mogą być ciekawe. Chciałem zwrócić uwagę, że dyrektywy, które są cytowane w uzasadnieniu przedłożenia rządowego – słusznie zresztą, bo nie ma wątpliwości, że to przedłożenie wypełnia te dyrektywy – wskazują na konieczność pełniejszego wykonania dwóch dyrektyw: dyrektywy 2012/29/UE o normach minimalnych w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz dyrektywy 2011/93/UE w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej.

Pragnę zauważyć, najpierw będzie uwaga ogólna, że obie te dyrektywy wprowadzają definicję dziecka – zresztą zgodną z Konwencją o prawach dziecka ONZ, której Polska, jak wiadomo, była inicjatorem – jako osoby poniżej 18. roku życia. Zauważam też tutaj, że komentarze do tej ustawy, do Kodeksu postępowania karnego, wskazują, że wykonanie tej dyrektywy w zakresie wykonania artykułów, o których tutaj mówimy, o których zmianę pani poseł wnioskuje, jest niepełne, a przynajmniej stopniowane. Podniesienie wieku przyjaznego trybu obligatoryjnego do 18. roku życia absolutnie mieści się w zakresie przedłożenia, którym, jak rozumiem, jest pełniejsze wykonanie tych dyrektyw.

W szczególności wskazuję na art. 20 dyrektywy 2011/29/UE, który mówi o tym, że państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia tego, aby podczas postępowania przygotowawczego i sądowego właściwe organy wyznaczyły, zgodnie z pozycją pokrzywdzonego w danym systemie wymiaru sprawiedliwości, specjalnego przedstawiciela dziecka itd., itd., i generalnie – już nie będę przytaczał całego artykułu, on jest długi – zapewniły szczególnie to, aby przesłuchania pokrzywdzonych dzieci w razie potrzeby odbywały się w pomieszczeniach specjalnych, zaprojektowanych lub przystosowanych do tego celu, by były przeprowadzone przez specjalistów, żeby prowadziła je ta sama osoba itd., itd.

Dyrektywa nie różnicuje dziecka poniżej i powyżej 15. roku życia, a w obecnym stanie prawnym czyni to prawo polskie, więc wydaje się, że ujednolicenie tego stanu prawnego jest pełniejszym wykonaniem dyrektywy, co – jak rozumiem – jest celem rządowego przedłożenia, a więc zdaniem wnioskodawców w znakomity sposób mieści się, wypełnia ten cel. Jak rozumiem, pani posłanka zgadza się z tym.

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Dziękuję. Panie ministrze, czy to wyjaśnienie w jakiś sposób zmienia optykę widzenia strony rządowej, czy na tym etapie rząd tych poprawek jednak nie popiera? Proszę bardzo.

Sekretarz stanu w MS Michał Woś:

Panie przewodniczący, bardzo dziękuję za możliwość odniesienia się. Oczywiście uważamy, że to wykracza poza zakres przedłożenia zwłaszcza w takim zakresie. Zaproponowane w rządowym zakresie przepisy są w pełni akceptowalne przez Komisję Europejską. Chcę zwrócić uwagę jeszcze na to, że ich zmiana wymagałaby teraz dodatkowego dialogu

Druga rzecz to pewna niespójność systemowa, bowiem w Polsce, o czym ekspert pani poseł z pewnością wie, a już z pewnością wiedzą o tym posłowie członkowie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka, odpowiedzialność karna jest od 18. roku życia, tzn. pełnoletność jest od 18., a odpowiedzialność karna od 17. roku życia. Pewne przestępstwa seksualne czy zakaz jest do 15 lat, więc w obecnym kształcie same poprawki z pewnością wymagałyby wielu pogłębionych analiz i szerokich dyskusji. W naszej ocenie uzasadnienie pana eksperta nie zmieniło faktu, że uważamy, że propozycje te wykraczają poza zakres przedłożenia. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Jednym słowem na tym etapie strona rządowa poprawek nie popiera. Czy Biuro Legislacyjne chciałoby odnieść się do tych propozycji?

Legislator Piotr Podczaski:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, też mamy wątpliwości, czy poprawki nie wychodzą poza zakres przedłożenia. Oczywiście w jakiś sposób można je łączyć z implementacją przepisów europejskich, natomiast chcielibyśmy zwrócić uwagę, że przedmiotowy projekt ma na celu dosyć wąską implementację tych przepisów. Tak jak jest to określone w uzasadnieniu do projektu, dotyczy to dwóch dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady. To jest jedna rzecz.

Druga rzecz jest taka, że mamy pewne wątpliwości, czy te poprawki są kompletne, czy w wyniku przyjęcia tych poprawek nie trzeba dokonać zmiany także w innych przepisach. To są nasze wątpliwości na tym etapie.

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Dobrze, w takim razie przystępujemy do głosowania. Czy możemy przegłosować je łącznie, czy nad każdą z tych poprawek musimy głosować oddzielnie?

Poseł Hanna Gill-Piątek (niez.) – spoza składu Komisji:

Myślę, że oddzielnie.

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Dobrze. W tym momencie zamykam głosowanie w celu stwierdzenia kworum. Proszę o wyświetlenie wyników.

Legislator Piotr Podczaski:

Panie przewodniczący, zastanawiamy się, czy nad pierwszą i drugą poprawką nie powinniśmy jednak głosować łącznie, bo druga jest konsekwencją pierwszej. Oczywiście trzecią można rozpatrywać osobno.

Poseł Hanna Gill-Piątek (niez.) – spoza składu Komisji:

Przychylam się do opinii Biura Legislacyjnego. Rzeczywiście tutaj ta fakultatywność przesuwała się wtedy, kiedy pierwsza byłaby przyjęta, bo inaczej jest bezprzedmiotowa.

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Dziękuję bardzo, pani poseł. Jeżeli chodzi o kworum, obecnych jest 27 posłów, wobec tego Komisja jest zdolna do podejmowania uchwał. Przystępujemy zatem do głosowania nad poprawkami, łącznie nad pierwszą i drugą. Kto z państwa jest za przyjęciem poprawek pierwszej i drugiej? Proszę o naciśnięcie stosownego przycisku. Kto z państwa jest przeciw? Kto wstrzymał się od głosu? Zamykam głosowanie. Proszę o wyświetlenie wyników. Głosowało 22 posłów: za głosowało 7, przeciw 11, wstrzymało się 4 posłów. Poprawki nie uzyskały akceptacji Komisji.

Głosujemy nad poprawką nr 3. Przystępujemy do głosowania. Kto z państwa jest za przyjęciem poprawki nr 3? Proszę o naciśnięcie właściwego przycisku. Kto z państwa jest przeciw? Kto wstrzymał się od głosu? Zamykam głosowanie. Proszę o wyświetlenie wyników. Głosowało 23 posłów: za głosowało 7, przeciw 12, 4 wstrzymało się od głosu. Poprawka nie uzyskała akceptacji Komisji.

Przechodzimy do art. 2. Czy są uwagi do art. 2? Proszę bardzo, panie mecenasie.

Legislator Tomasz Czech:

Panie przewodniczący, mamy pytanie do rządu, jeżeli chodzi o ewentualną konieczność… Czy jest potrzeba dodania przepisów przejściowych, np. na sytuację, gdzie wskazalibyśmy, że czynności dokonane na podstawie dotychczasowych przepisów są skuteczne? Ewentualnie co z czynnościami ciągłymi? Wyznacza się jakieś przesłuchanie, a ustawa wchodzi w życie? Czy będzie jasne, czy sąd, czy generalnie organ prowadzący postępowanie ma odebrać oświadczenie, o którym mowa w przepisie art. 52a? Czy to wszystko będzie jasne? Czy nie potrzeba przepisu przejściowego?

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Proszę bardzo, panie ministrze.

Sekretarz stanu w MS Michał Woś:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, każde przesłuchanie jest odrębną czynnością procesową, wobec tego uregulowanie tego, jak ma wyglądać przesłuchanie, zawsze odnosi się do stanu aktualnego przepisów, wobec czego nie ma potrzeby dodawania żadnych przepisów przejściowych. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Pani poseł Gill-Piątek?

Poseł Hanna Gill-Piątek (niez.) – spoza składu Komisji:

Chciałam zgłosić wniosek mniejszości…

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Jasne.

Legislator Tomasz Czech:

Przepraszam, pani poseł, tylko że wnioski mniejszości muszą być poparte również przez trzech posłów.

Poseł Hanna Gill-Piątek (niez.) – spoza składu Komisji:

Wypowiedź poza mikrofonem.

Przewodniczący poseł Marek Ast (PiS):

Czyli możemy przyjąć taką procedurę zgłoszenia wniosku, tak? Biuro Legislacyjne nie zgłasza uwag. Jak będą podpisy, będziemy mieli wnioski mniejszości. Panie mecenasie, czyli to wyjaśnienie jest wystarczające. Wobec tego art. 2 uznajemy za rozpatrzony.

Głosujemy nad całością projektu. Przystępujemy do głosowania. Kto z państwa jest za przyjęciem całości projektu ustawy? Proszę o naciśnięcie właściwego przycisku. Kto jest przeciw? Kto wstrzymał się od głosu? Zamykam głosowanie. Proszę o wyświetlenie wyników. Głosowało 23 posłów, za 23, a zatem Komisja przyjęła sprawozdanie.

Pozostaje wyznaczenie posła sprawozdawcy. Jeżeli Komisja wyrazi zgodę, sprawozdanie przedstawi przewodniczący. Nie słyszę sprzeciwu, a zatem decyzja w tej sprawie jest przez Komisję podjęta. Bardzo dziękuję, panie ministrze. Bardzo dziękuję wszystkim państwu posłom uczestniczącym w dzisiejszym posiedzeniu. Zamykam posiedzenie. Dziękuję bardzo.